

מסכת סוטה

פרק ז' משנה ה'

ברכות וקללות ביצה. כיון שעברו ישראל את הירדן ובאו אל הר גרים ולא חרב עיבל שבשומרונו שבדצ שכם שבאצל אלוני מורה, שנאמר (שם יא) שלא הטה בעבר הירדן וגוי, ולJKLM הוא אומר (בראשית יב) ויעבר אברם לאארץ עד מקום שכם עד אילון מורה, מה אילון מורה האמור להלו שכם, אף אילון מורה האמור כאן שכם. ששה שבטים עלו בראש הר גרים וששה שבטים עלו בראש הר עיבל, והכהנים והלוים והארון עומדים למטה באמצע, הכהנים מקיפין את הארון, והלוים את הכהנים, וכל ישראל מכאן ומכאן, שנאמר (יהושע ח) וכל ישראל ויזקנו ושתרייו ושתפיו עומדים מזה ומה לארון וגוי. הרכוי פניהם כלפי הר גרים ופתחו בברכה, ברוך האיש אשר לא יעשה פסל ומפסכה, ולאו לאלו עוגין אמן. הרכוי פניהם כלפי הר עיבל ופתחו בקהלת, (דברים כז)

אָרוֹר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֵׂה פְּסָל וַמִּסְכָּה, וְאֶלָּו וְאֶלָּו עָזְבֵנִים אָמְנוּ,
עַד שְׁגֻמָּרִין בָּרְכּוֹת וַקְלָלוֹת. וְאַחֲרֵי כֵּה גַּבְיוֹ אָתָּה הָאָבָנִים
וּבָנוּ אָתָּה הַמִּזְבֵּחַ וַסְדוֹהוּ בָּסִיד, וְכַתְבֵוּ עַלְיוֹ אָתָּה כָּל דְּבָרִי
הַתּُוֹרָה בְּשָׁבָעִים לְשׁוֹן, שְׁגָאָמֵר (שם) בְּאֵר הַיִּטְבָּה, וַגְּטָלוּ אָתָּה
הָאָבָנִים וּבָאוּ וְלָנוּ בָּמָקוֹם: